

درس هشت - Unter Freunden

written by مرتضی غلام نژاد | ژوئن 6, 2022

درس هشت و اولین درس از کتاب Schritte Plus 6

دقت کردید توی فارسی میگیم : اون همون فامیلتونه که تو درباره اش با من صحبت کردی ؟ یا مثلاً میگیم این همون لباسی هستش که از دوستت خریدیش ، این همون بازیکنی هستش که از دورتمند به بایرن اومدش و ...

یا به شکل دیگه : میخواهیم بگیم ، اون آقاه که اونجا ایستاده ، پدر من هستش

اون خانمه که اونجاست ، مادر من هستش

اون ماشینه که اونجاست ، ماشین من هستش

خب این جملات رو در زبان آلمانی چه جوری باید بگیم؟! حالت اکوزاتیو و داتیو اونها چه جوری میشه ؟ وقتی بخوایم با حروف اضافه بگیم چطور ؟

در این درس می خواهیم نگاهی کلی داشته باشیم به جملاتی که باید به اسم اون رجوع شود.

برای ساخت این نوع جملات می بایستی ما در بخش اول ، اسم جمله رو به همراه آرטיکل اون بگیم سپس به آرטיکل اسم در بخش اول رجوع کرده و با اون بخش دوم جمله رو شروع کنیم.

Der Mann, der dort steht. Ist mein Vater

اون آقاه که اونجا ایستاده پدر منه

از اونجایی که آرטיکل Mann حرف der بود برای اینکه ما ادامه جمله رو بسازیم به der رجوع دادیم جمله رو

در این نوع جملات ما ۳ بخش داریم

بخش اول اسم هستش Der Mann آن آقاه

بخش دوم آگاهی دادن درباره اون اسم der dort steht که اونجا ایستاده

بخش سوم توضیحات تکمیلی ist mein Vater پدر من است

Die Frau, die dort steht, ist meine Mutter

اون خانمه که اونجا ایستاده. مادر منه

همانطور که میبیند در بخش دوم فعل stehen که در صرف سوم شخص مفرد میشود steht به آخر بخش دوم رفته

Das Auto, das dort parkt, ist mein Auto

اون ماشینه که اونجا پارک ، ماشین منه

همانطور که می بینید بخش سوم جمله با فعل شروع شده.

نکته مهم : این (که) که در ترجمه های فارسی اومده ربطی به کلمه dass که به معنی (که) هستش نداره بلکه با dass نمی توانیم جملاتی اینگونه بسازیم و می بایستی برای ساخت این جملات حتما به آرטיکل اون اسم رجوع کنیم همانند تمام مثال هایی بالا و مثال هایی که در ادامه میزنم.

حال اگر در حالت Akkusativ بخواهیم جملاتی از این دسته بسازیم چه باید بکنیم ؟

Der Mann, den du kennst, ist mein Vater

اون آقاه ، که تو او را می شناسی ، پدر من است

همانطور که میدانید گفتیم در حالت Akkusativ فقط اسامی مذکر هستند که دست خوش تغییراتی می شوند اما اسامی مونث ، خنثی و همچنین جمع اتفاقی برای اونها نخواهد افتاد.

پس در حالت اکوزاتیو این نوع جملاتی که ما به همون اسمش بر میگردیم یا اشاره میکنیم نیز به همین شکل است.

der -> den

نکته : ما در این نوع جملات به اسم بخش اول رجوع میکنیم نه به ضمیری که در بخش دوم اومده یعنی در اینجا ما از

er استفاده نمیکنیم که ضمیر اشاره اون در اکوزاتیو میشود ihn بلکه از آرتیکل اسممون استفاده میکنیم که در بخش اول هستش یعنی der که میشه den

Die Frau, die du kennst, ist meine Mutter

اون خانمه ، که تو او را می شناسی ، مادر من است.

Das Auto, das du siehst, ist mein Auto

اون ماشینه ، که تو اون رو می بینی ، ماشین من است

Die Kinder, die du siehst, sind meine Kinder

اون بچه ها که تو اونها رو می بینی، بچه های من هستند

برای اسامی مونث و خنثی و جمع هم در حالت اکوزاتیو گفتیم هیچ اتفاقی نمی افته و فقط به آرتیکل اون اسم بر میگردیم.

اما در حالت داتیو چطور می بایستی این جملات رو بسازیم ؟

همانطور که گفتیم در حالت داتیو آرتیکل های ما به این شکل تغییر می کنند

Der -> dem

Die -> der

Das -> dem

پس برای ساخت جملاتی که به آرتیکل اون باید رجوع کنیم و بخواهیم به حالت دایتو هم ببریم اون اسم رو می بایستی اینگونه عمل کنیم :

ابتدا همیشه اسم رو میگیریم و سپس بر اساس آرتیکل اون حالت داتیو اون اسم رو می نویسم و فعل بخش دوم رو هم به آخر همین بخش می بریم و قسمت سوم رو باز با فعل مربوط به خودش شروع میکنیم.

مانند مثال های زیر :

Der Mann, dem ich einen Tee gebe, ist mein Vater

اون آفاه که من بهش یه چایی را میدهم، پدر من است

آرتیکل der ما به dem تبدیل شد به دلیل اینکه به اسم بخش اول رجوع کردیم.

Die Frau, der ich einen Tee gebe, ist meine Mutter

اون خانمه . که من بهش یه چایی را میدهم، مادر من است

پس از رجوع ، فعل geben به انتهای بخش دو رفت.

Das Kind, dem einen Tee gebe, ist mein Kind

اون بچه که من بهش یه چایی را میدم ، بچه من است

بخش سوم رو با فعل ist شروع کردیم.

اما اگر حروف اضافه در این جملات بود چه باید کرد ؟

برای ساخت جملاتی که می بایستی به اسم رجوع داده بشه ، باید اینگونه عمل کنیم : در بخش اول جمله ، همیشه اسم به همراه آرتیکل اون میاد و در بخش دوم ، حرف اضافه میاد که بر اساس اکوزاتیو یا داتیو ساز بودنش آرتیکلی که در بخش اول اومده بود تغییر میکنه و سپس فعل این بخش دوم به آخر جمله میره

über + Akkusativ (درباره ، در مورد)

über den (مذکر) درباره اون

über das (خنثی) درباره اون

über die (مونث) درباره اون

von + Dativ (از)

von dem (مذکر) از اون

von dem از اون (خنثی)

von der از اون (مونث)

Ist das der Bekannte, über den du neulich gesprochen hast?

این همان آشنایی که تو درباره اون به تازگی صحبت میکردی ؟

der Bekannte آرتیکل اون یعنی der برداشته میشه و در بخش دوم پس از حرف اضافه über که اکوزاتیو ساز است به den تبدیل میشه.

Das ist das Auto, über das ich gesprochen habe

این همان ماشینی است که من درباره اون صحبت میکردم

پس از رجوع به اسم و آوردن حرف اضافه ، فعل به آخر جمله رفته است

Das ist die Frau, über die ich gesprochen habe

این همان خانمی است که من درباره اون صحبت میکردم

Der Mann, von dem ich Geld nehme, ist mein Vater

اون آقاه که از اون پول میگیرم ، پدر من است.

Die Frau, von der ich Geld nehme, ist meine Mutter

اون خانمه ، که از اون پول میگیرم ، مادر من است.

Das Kind, von dem ich gerade rede, ist mein Kind

اون بچه ، که از اون الان حرف میزنم ، بچه من است.

موفق باشید.